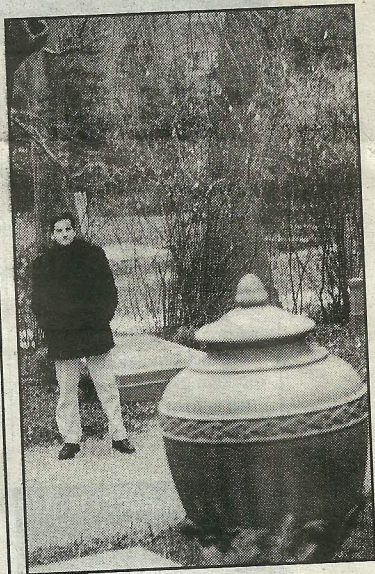

het mooiste plekje VAN UTRECHT

Begraafplaats Soestbergen

Elke week vertelt een Utrechter over zijn of haar mooiste plekje van de stad. Vandaag gaan we met historicus Edwin Maes naar zijn favoriete plek, begraafplaats Soestbergen aan de Gansstraat. De afgelopen zeven jaar bezocht hij die meer dan duizend keer. "Soms liep ik er wekelijks rond." Zo vreemd vindt hij dat niet, want bij de oprichting begin negentiende eeuw was Soestbergen ook als wandelpark bedoeld. "En populair bij wandelaars, zo zelfs dat de beheerder een kwartje toegang vroeg en bij uitvaartstoeten contro-

leerde of er geen 'gewone' wandelaars mee naar binnen glipten." Voor Edwin is dit een waar cultuurhistorisch juweel: "De aanleg is prachtig en uniek. Wat hier aan monumentale bomen staat, is bijna niet in geld uit te drukken. Elke keer als ik hier loop, zie ik nieuwe dingen. De rijkdom en diversiteit zijn zo groot. Dit is een topper onder de begraafplaatsen. Laatst liep ik rond, struikelde ik bijna over een opengeslagen bijbel van marmeer. En kijk hier, zo'n grote vaas. Dit vind ik een van de mooiste plekjes, juist vanwege het vrolijke en positieve ervan. Zo'n vaas zou ook goed in een gewoon park kunnen, maar nee, dit is wel degelijk een grafmonument." Beroemde graven zijn die van de familie Boymans, van museum Boymans in Rotterdam, en schrijvers als Beets en Van de Hulst. "Raar dat hier nog nooit een boek over is verschenen. Daarom ben ik er zelf maar aan begonnen; ik hoop het over een half jaar af te hebben. Edwins interesse op dit gebied begon met het tijdens vakanties bezoeken van beroemde begraafplaatsen als Père Lachaise in Parijs en Highgate in Londen. Edwin houdt van dergelijke oude dodenakkers, vanwege de spannende dialoog van wilde natuur en vervallende cultuur: "Een modern crematorium zoals Daelwijck vind ik niets; geef mij maar die oude dooltuinen."